

SZÉCSÉNYI HIRLAP

POLGÁRI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadó tulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.

Nyitási költségek sorozatát 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Kánikula.

Az Európa fölött a levegőrétegben való állandó depressió kellett még nekünk az 0-40 C. fokú izzásával. Hihetetlen változást okozott ez. A kukorica lesült, takarmány nincs. Megdrágult minden. Szegény készírelésből élő hivatalnok-osztály ez kellett még nekem.

És mindig így lesz, valameddig östermelésre leszünk berendezve. Sorsunkat egy tavaszi eső, egy nyári eső dönti el. Ha pedig ránk pörköl a nap, lesül minden, oda a gazdák veritékes munkája s a mi ezzel egy, a mezőgazdasági országban, ez östermeléssel s a kizárólag ezzel foglalkozó országnak mindenrendű és keresetű tagja ezt nyögi. Ma már abban is tisztában vagyunk, hogy népelemezés szempontjából a kukorica lenyegesebb termék a gabonánál. Ha mi nálunk kukorica terem, akkor nincs szegénység. Ha a kukoricát elűri a nyári hő, hihetetlen pusztulást tesz a perlegra. A kukorica a szegény ember kenyere, jobb élése. Ha kukorica van, meglízik a nyáron papsajton, parajon élő poltrás malac s mégis jut a népnek is egy-két táplálóbb fatat. IV. Henrik francia királynak másként kellett volna uralkodó elveit formulázni. Nem a vasárnapi tyukhuslevest kellett volna emlegetnie a paraszt fazekába, hanem így szólni: „Azt sze-

retném, ha a legszegényebb embernek is volna hizóba fogva, egy-két disznóra.

Az olvasó pedig azt fogja mondani: mindezek régen tudott és kesergett dolgok. De van-e kivezető? Műesőt nem csinálhatunk. Mit tegyünk? Nyári vezércikkirő, kel-med lenne csak az okos ember, ha megmondaná a teendőket.

Igaz. Műesőt nem csinálhatunk. Elemi csapást megakadályozni nem tudunk, legfőjében csak szörnyű csapását tudjuk enyhíteni. Így mindjárt, hogy a csapás enyhítésénél maradjunk: Texasban, Amerikában az olyan nyár, mint amilyen a miylenk a mostani, állandó; ott már küzdenek a „Dry-Farming-gal”. Ezt az amerikai talajművelést Champel északamerikai tanár találta ki, nálunk is alkalmazzák már a ahol alkalmazták, az abnormalis nyár ellenére se következett be az aszály, ez a magyartalan és vésszes szó. Hogy a Champel-féle talajművelésnek miében áll a titk-e, az, ez igazán nem a — vezércikkirőra tartozik. Az a szaklapok feladata.

A másik amit ebben a meleg kánikulában el kell mondanunk, hogy ma egy ország sem rendelkezhet, ha csak va bank-ot nem játszik a sorsai egyoldalt kalászos termelésre, sőt östermelésre se. Itt nem az emberi munka, a befektetett tőke és tudás dönti el a — ötközlet sikerét, hanem az — időjárás. Ez

rajunk kívül álló tényező. Azért a nem vezetőinek főadata úgy irányítani a colp-akat, hogy a nemzeti termelés változatlan legyen s biztosabb bázison nyugodjék, az a labilis időjárás. Ez lenne az ipar állam, vagy mondjuk: állam, melynek spara van. könnyebben szenved a időjárás szélsőségeit s nem egyikét eső dönti el inaségét, vagy jólétét.

Függetleníteni kell magunkat az időjárás esélyeitől. Szennedni, az időjárás kedvezészeit, vagy csapását elvethetni így is kell, de nem lesz belőle nemzeti szerencsétlenség.

Most pedig egyelőre vesszük részt a nap izzó és természetes fordójében. Ez jól fog tenni idegeinknek. Attól tovább folytathatjuk azt a százados alvást, mely magyar fajunk keleti sajtósága. Minket minden elálat. Minket semmi sem ébreszt föl. Ha fel is ébreszt, egy bizonyos, hogy nem — eszelekvésre ébreszt.

A szécsényi év. egyh z Onnepe

Lélekemelő Onnepétyt ült a helybeli ág. hitv. év. egyház f. hó 30-án. E napon iglalta ugyanis hivatalaha ujonnan választott lelkészét, tisztelendő tudos Huszágh Gyula lelkész urat. A beiktatási Onnepéty a szokásos Istenisztelet keretében történt, midőn is az Onnepi szónoklatot tiszt. Sárkány Emil

A „Szécsényi Hirlap” eredeti tarcája.

Egy fiatal tanító naplójából.

Irla: Vámos Ede.

(Folytatás.)

Augusztus 16-án.

Mai napon meggyőződtem, hogy a próbatanítás nem egyéb, mint a tanítói oklevél felülbírálása; továbbá győződtem meg, hogy a 4 évi tanulástól csúful elhasalok, ha a 15 napi magulása azt meg nem tudja s mintegy koronával be nem telőzi vala. Történt ez pedig illetéknépen:

Szerencsésen megérkeztem jövő boldogságom helyére. Azonnal szeltem az iskolába, ahol 7 gondnoksági tagtól fogadtattam: Az, aki a fejőknek látszott, tudomra adta, hogy a próbatanítást néhány kérdés fogja megelőzni. Ha azokra kielégítőn tudok felelni, a próbatanítás talán el is fog maradni.

Rendelkezésre állok, mondám, magamat meghajlva.

Erre azt mondta egyik gondnoksági tag: Kezdjük a vallástannál, hisz az a legelső helyet foglalja el bizonyítványában is. Milyen magyarázza ön meg tanítványainak, hogy Ádám, miután evett a tiltott gyümölcsből és számon kéretett az Úrtól, azt felelte: „Az asszony adott nekem a gyümölcsből s én ettem.” — Hát nem volt-e Ádámnak sza-

bad akarata s mentők-e az, ha valaki hibáját feleségére hárítja?

Mire én feleltem: Vallástannároni magyarázata szerint az Úr úgyakarta, hogy az eredendő bűn ne a férfitől, hanem az asszonytól induljon ki, azért joggal hárította Ádám a bűn szerzését Évára.

A kérdéstevő replikázott: Ezt rosszul magyarázták önnek Tudva van, hogyha a feleségnek több esze van, mint a férjnek, az eszé arra fordítja, hogy a férjet uralma alá hajtja. Éva előbb evett: a tudás fájának gyümölcséből, öneki lehat hamarabb jött meg az esze, mint Ádámnak. Így lévén a tolog, Éva, eszének fölényel fogva hirta Ádámot rá a tilalom elkövetésére s ezért mentegetődzött ez; „az asszony adott nekem a gyümölcsből”, mintha azt mondta volna: Mit tehet a férfi, ha együgyű, az okos asszony akarata ellen?

Felállott a második s kérdezett: Minő szók fokozhatók?

Erre feleltem: a melléknevek.

— S egyéb szók nem?

Hosszu hallgatás.

— Lássá, fiatal ember, ismétlé a kérdező, ön még a magunkfajta emberektől is tanulhat s tanuljon is. A számnevek is fokozhatók, mert mi az egyéb mint fokozás, ha azt mondom: tíz, száz, ezer!

Kezdtém magamat kényelmetlenül érezni, mert ha ez így folyik tovább, akkor nekem

befellegett s meghánja a téli káhatom is, melyet az uti költségek fedezésére elzalogosítottam

Most kérdezett a harmadik: Melyik a legnyújasabb megye hazánkban?

Eszembe jutott Gömör megye, melynek hérces-völgyes vidékei Tompa Mihály oly gyönyörűen megénekelték hat diadalmasan feleltem: Gömör megye

A kérdéstevő azonban tagadólag rázta a fejét s monda: Az egyértelműen elhárította, mert az Hács megye, ahol minden ember hacs!

Fölemelkedett a negyedik, aki kérdezett: Milyen irányban van a percent a tőkével?

Én úgy fogtam fel a kérdést, hogy percent annyi mint kamat, azért hátran feleltem: A tőke a percenttel, vagy a percent s tőkevel egyenes irányban van, mert mennél nagyobb a tőke, annál nagyobb . . .

A kérdéstevő azonban be sem várta a mondat befejezését, hanem közbevágott: Azok az urak a katedrán bizony jobban nézhetnének körül a világhon! Ha ön száz forintot elhelyez, még kaphat 6 percentet, százezernél már 5-re sincs kilátása, de egy milliónál örülhet, ha 4 percentre viszi. Nyitvánvaló, hogy a tőke a percenttel fordított viszonyban van: vagyis: minél nagyobb a tőke annál kisebb a percent.

Le voltam főzve! Négy kedvenc tantárgyamból: vallástannal-, nyelvian-, földrajz- és számtanból, megannyi erős váramból kitusz-

alsószelli lelkész úr magas szárnyalású beszédben végezte, válaszolva beszédében a jó pásztor és nyáj tulajdonságait. Ezen úg a hallgatóságra, mint a beiktalandótra mely benyomást tett beszéd után, oltár elé lépett a nógrádi ev. egyházmegye ékesen szóló főesperese, Frenyo Gyula nógrádszentpéteri lelkész, ki is a „Tábor-hegy”-en történt azon nevezetes eseményből, midőn a kiválasztott tanítványok az „Üdvözítőt” megdicsőülten látták Mózesst és Illéssét beszélni, szeméket felvelvén, „egyedül csak Jézust” látták, gyöngyörű s a lelkeket megkapó beszédben iktatta hivatalába az ifjú lelkészt, buzdítván őt, hogy — a tanítványokhoz híven — „egyedül a Krisztust” tartsa szem előtt annak evangéliumát hirdesse s ezen isteni tudományt vigasztalja a vigasztalásra, bátorít a bátorításra szoruló hívőket. Majd átadta nekik az egyházvezetés sünbolonait s templom kulcsát, a Bibliát, a kegyelem eszközeit, jevenyen, felruházta őt a lelkész teendői szécsényben való végzésére, majd felhívta, hogy maradjon a szécsényi ev. egyház rendezésén beiktatott lelkész, adja új nyájára pásztori áldását. Az imiár beiktatott lelkész utra az oltár elé lépve, a főesperes s adminisztrátor között állva, meghatoltan adja első áldását gyülekezetére.

Az egyházi szertartás végzetével, egyházi közgyűlés tartatott, melyben az anyagiak nyertek elintéztést s mely közgyűlésnek egyik magasabb pontja volt, nyugodalomba vonult lelkészeknek, tiszt. Simonides János úrnak azon fekkont gondolkozásra való ténye, hogy I. mintegy 306 műből álló — saját szerzeményű egyházi irodalmunkat felölelő könyvtárát „parochialis könyvtár” címen az egyháznak adományozza, 2. hogy mind a hasznos beutazásokért, melyeket 44 evi itt működése alatt az ev. paplakon saját pénzből tett, visszatérítést egyáltalán nem kíván. Ezen egyház szeretetre való tényét, nyugodalomba vonult lelkészeknek az egyh. közgyűlés hálás köszönettel vette tudomásul, s azon tényével is igazolta a nagytiszteletű úr azon már eddig is ismert tényt — hogy egyházépítő

inunkálkodásánál saját érdekét mindig másodrendű dolognak tartotta.

Az egyházi ünnepély végzetével az egyház vezetők az iskolateremben barátságos közebédre gyűltek — ősi szokás szerint — hol az egyházi másodfelügyelő, a harmadik fogásnál, az egyház nevében, következő beszéddel üdvözölte az új lelkészt:

Engedjék meg nekem, hogy a szécsényi ág. hitv. evang. egyháznak ma beiktatott lelkészét: nagyf. Huszágt Gyula urat üdvözöljem egyházam nevében, üdvözöljem őt azokkal a szavakkal, a melyekkel hajdan a béke fejedelmét fogadta Jeruzsálemi népe: „Áldott legyen, a ki jött az urnak nevében!”

De kérdem: „Kicsoda az, a ki jön az urnak nevében?”

Szent könyvünk szerint: „Midőn Jézus közeledett Jeruzsálemhez, és jula az Olajfák hegyére, látva a várost, síra azon.”

Az olajfák hegyén állva, előtte terült el hazájának fővárosa, Zion erős vára; lelki szeméi előtt elvonult nemzetének dicsőséges múltja, szomorú jelene, látnoki lelke bepillantva a jövőbe, látá a várost langokban állani, lomfalártsait ledőlv s a hazaszereit, a honfű igaz gyöngyét hullata, nemzetének gyászos pusztulása fölött.

Az ő magasztos példáján serkentésd te is — nagyf. lelkész ur — a gondjaidra bizott hivatott igaz hazaszereit, tanítsd őket, hogy mindenek, a kik e haza földjén laknak — imádják bár Istent külön-külön templomokban — nekik édes testvéreik, tanítsd őket, hogy testvéreikkel egyetértésben, békében élve, velök vallelve munkálják a közös haza sorsát: úgy „áldott lesz a te eljöveteled.”

Kicsoda az: „a ki jön az Urnak nevében?”

„Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletesek.” Az isteni-ember eme mondása korát, messze megelőzve megvilágítja a „fejlődés törvényét,” mely vaskényszerrel uralkodik, égen és földön. Minden, ami nem enged eme természeti-törvénynek, az enyészet, a halál mártalaka, csudálatos szemlelők amaz óriási átalak

maradványait, a melyek az ő korban éltek földünkön, hámulat fogja el az embert, ama fantasztikus repülő-csuszó-mászók kövületeinek láttára, a melyek benépesítettek a levegőt. Hová lettek? Kihaltak, mert a tovább fejlődésre képtelenné lettek, helyet kellett adniok olyan alakoknak, a melyekben a fejlődés törvénye egész hatóságában működött.

Elűntek a görögök: Európának eme tantómesterei s velök együtt összeomlott a magas Olymp; elűntek a világhódító rómaiak s velök együtt űnt a nemiségbe Jupiter tonans; mert a fejlődés bizonyos fokára felemelkedve, azon megmaradva, a tovább fejlődésre képtelenné váltak. Mert minden, a miben a fejlődésre való képesség elvész, hasonlatos a mumiához a mely megtartotta ugyan az emberi idomokat, az emberi vonásokat, de a szív megszűnt dobogni, a teremő agy kiaszott és az ajkak nemak, ellentétben az élő emberiséggel, mely ivadékról-ivadékra, nemzedékről-nemzedékre fejlődve az égre tör.

A mi evangéliumi prot. egyházunkat is a fejlődés örök törvénye hozta létre. A fejlődés génusza virasztott bölcsője fölött, ez vezette annyi szenvedésen, annyi megpróbáltatáson át diadalra, szabaddá tette a gondolatot, megnyitotta a kutató ember előtt az eg megismerhetetlen távoiságot, a föld titokzatosságát. De ha megállna valaha a haladás, a fejlődés útján: a természet törvénynek vasszekrénye alatt a lassó urvasdnak válnak mártalékvá. Legyen tehát vezérelve — nagyf. lelkész ur — eme Krisztusi mondas: „Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok is tökéletesek.”

És a midőn az írásokat forgatod, hogy azokból magadnak és híveidnek épülest merris, ne felejsd el, hogy azok a betűk letűnt évezredek gondolatvilágának megjegegedett alakjai, a melyek azonban igazságot, életet rejtenek magokban. S valamint a buvárnak, le kell szállani a vizek mélyébe, hogy onnan napfényre hozza az igaz gyöngyöt, úgy kell buvárnak neked is — nagyf. lelkész ur — keresve az igazságot, a lelket, mert

kolva. Az ötödik tag ezt a kérdést intézte hozzám: Miben hasonlítanak I. Endre s I. Béla királyaink a bibliai Saul és Dávid királyokhoz?

Mire feleltem: I. Endre halálát lelta a csatateren, I. Béla megküzdött a pomerán óriással szintazonképen . . .

Itt az examinátor félbeszakított s mondá: Sohse fárasza magát. Ha ön alaposan tanulna a történelmet, akkor tudnia kell, hogy első királyunk sorrendje Szt István s Péter után: Sámuel, I. Endre, I. Béla, Salamon; az izraelita államfők sorrendje pedig: Sámuel, Saul, Dávid, Salamon. I. Endre s I. Béla, tehát abban hasonlítanak Saul és Dávid királyokhoz, hogy az ő uralkodásuknak ideje, épen úgy mint ezeké, Sámuel és Salamon közé esik.

Miután ezt köszönettel tudomásul vettem, a gondnokság hatodik tagja így szólított meg: Mondja meg kérem, mikor jár le olyan váltó, melyben fizetési napnak olyan szent van felemlítve, kinek neve a kalendáriumban nem fordul elő?

Váltók dolgában nagyon visszamaradtam. A mennyiségben tanára szok ismertetése elől mindig kitéri, azt hajtogatván, hogy az ebbeli tudnivalókat praktikusan fogjuk elsajátítani. Ilyen praxisok pedig eddigile még nem volt. Mindazáltal, hogy tudatlanságomat el ne áruljam, némi habozás után mondtam: Amely váltóban fizetési idő egy, a kalendá-

riumban meg nem található szentnek napjára van kötözve, a váltóösszeg be nem hajtható.

De hisz az behajtható, még pedig Mindszentek napján, ezafélt rám apodiktikusan hatodik szorongatom.

Mire megszóllított a hetedik: Avez-vous un frere ou une soeur? Azonnal megtudtam, hogy examinátorom is Rozsnyai Tölcsérének segítségével lett franciává, lévén ez a kérdés a Tölcsér 2. oldalán található. Aztért feleltem mint írva van: J'ai deux freres et trois soeurs. — Qui mange les pommes — Ión a második kérdés egy lap átugrásával. L'enfant mange les pommes, feleltem határozottsággal. One fait le tailleur? — Le tailleur fait l'habit. — Le roi a-t-il un jardin? — Le roi a un chateau et un jardin.

Igy folyt köztünk a beszélgetés, hallgatóink nagy hamulatára, vagy tíz percig. De tovább az ötödik napi penzummal vizsgálóni nem ereszkedett. Lehet, hogy tudománya csak odáig terjedt, lehet, hogy francia nyelvheli készségéről úgy is már eléggé meg volt győződve, elég az hozzá, hogy fejével helyeslőleg hölöntva, felszóllított, hogy pár percre abszentáljam magamat.

Kevés vártatva behívtak s tudomra adottam amint következik: Önnök tudománya, fiatal barátunk, dacára hízegő bizonyítványának, vagy talán éppen azért, mert hízegő a bizonyítványa, nagyon hézagos. De

abban a reményben, hogy ön köztünk maradva, fei fogja használni az alkalmat, hogy előbbre haladjon, továbbha mélyen tisztelt előnk urunknak azon biztosítására, miszerint önben, mint francia nyelvkeszültségéből kitűnik, a továbbhaladásra megkívántató lehetőség és kitarás nem hiányzik, végül tekintettel szerény, nem disputáló modorára, mellyel pályatársai közül előnyére kivált s melyről ma meggyőződünk szerencsenk volt, mindezeket mérlegelve, iskolánkhoz tanítónak próbafélévre kineveztük. Ha ön ehhe beleegyez, a nyomban felveendő jegyzőkönyvet fogja aláírni s felszámítandó utiköltségeit penztárosunknál felvenni. A próbatanítástól ugyancsak mélyen tisztelt előnk urnak indítványára elállunk.

Mit volt mit tenni, mikor a pályázatok egyre gyérülnek s a tanév kezdete közeledik van? Kijelentettem tehát, hogy felelte örülök a nemem helyzetét hazalómnak, s hogy iparkodni fogok, nemcsak a gyermekekbe tölem felhőlőleg a tudományokat beoltani, hanem magamat is azokban annyira tökéletesíteni, hogy becsülelet szerezzek annak a körnek, melyhez hozzálatározni szerencsém lesz.

Miután a jegyzőkönyvet aláírtam s biztosítékuj eredeti okmányaimat átadtam, felvettem az utiköltséget s utra keltem hazafele.

Szeptember 1-én.

Megérkeztem rendeltetési helyére, ahol hivatalbeli elődöm szállását foglaltam el.

„a betű öl, a lélek az, a mi megelevenít!”

Vezesd hát a mai napon gondjaidra bizott kicsi gyülekezeted a haladás, a fejlődés útján a tökéletesedés felé, a tökéletesedés felé a tudásban, az erkölcsben, a polgári erényekben, úgy áldott lesz eljöveteled, áldott lesz közöltünk lakozásod, áldott a le-munkálkodásod, a mi, hogy úgy legyen:

ez mindnyájunk leghőbb óhajta.

Ezen, valamint a közben elhangzott szép beszédre, Huszágh Gyula lelkész válaszul, válaszolt azon irány elveket, melyek itteni működésében őt vezetni fogják, kiemelve, hogy mint magyar prot. pap. két evangéliumot óhajt hirdetni — a tradíciókhoz hiven — a Jézus tiszte és a hazafiság evangéliumát.

A társaság a késő esti órákig maradt együtt. —s—

Heti posta. Az üstökösök évszázadonként egyszer végigsuhanak az égén, sziporkázó fényük betölti az aethert . . . aztán ismét aláhanyatlának a nagy világegyetemben s az esztendő hosszú sora után vagy eljönnek ismét vagy lerohannak pályájukról és eltűnnek örökre.

Mikor a kis Petrovics gyerek meglátta a napvilágot senki sem gondolta, mi lesz belőle.

A kis hentesüzletből elindult világméretű útjára, mint a szikrázó üstökös, hogy szabadságot teremtsen annak a népnek a lelkében, melynek a buzakalásza ad neki kenyeret.

És ment nagy hódító útjára, lángoló teltségének szikráit sziporkázva hulltak ahí a nagy tömegre, hogy gyujtsanak, hogy égessenek, hogy alkassanak

Egyszer aztán az egyik kezébe tollat fogott, a másikba egy élesre fent kardot, hogy küzdjön nemzete szabadságának megszerzéséért.

A kard meg a lant csengő hangja behatolt a puloták aranyos terméibe, a sárkányhók apró vackaiba és elvitte a szabadság szavát.

Július 31-én mult hatvankét esztendeje, hogy elveszett a nagy apostol, Pelósi Sándor a csaták zajában, Segesvár mellett, a fehér-egyházi mezőn.

Holtfeletem én a futó paripák szédültak, amint azt ő maga kívánta.

Jött, mint az üstökös világgosszát terjesztve maga körül és mint üstökösként éjbe borítva az egész Hungáriát. Ks.

H I R E K.

Vármegyénk alispánja a jegyzők árvahaza-ért. Vármegyénk alispánja megleghangú rendeletet küldött a megyebeli községek előjáróhoz. Főhívja őket az Erzsébet árvaházra, mely elárvult jegyzők gyermekeinek lenne nevelőháza s melynek létesítése érdekében a belügyminiszter ajánló rendeletet adott ki, hogy a községek mint erkölcsi testületek vásároljanak az Erzsébet árvaház most kibocsájtott sorsjegyeiből. Alispánunk közli a belügyminiszter szép ajánlását, a célt, azt, hogy a községi jegyzők megérdemlik fontos nemzeti munkájukért a társadalom odaadó támogatását. Alispánunk szép rendeletén tehát ez a dolog nem igen mulik; ám annál inkább a községi jegyzők urak fáradozásán. Az ő kari érdekeikről van szó. Kérjük karoltják föl. És hogy fölkarolják, kitűnik a jegyzők hivatalos lapja, a Községi Közlöny közléseiből. Ebben állandóan közlik azoknak a buzgó jegyzőknek nevét akik 100 sorsjegyet helyeznek el a jótékony cél sikerére. Óhajlandó hogy a lelkes munkában a mi megyénk jegyzői járjanak elől Ezt várja rendeletében alispánunk is.

Plebános kinevezés. A hercegprímás Endre falkóra Muskovics Ágoston, volt vajkai plebánost nevezte ki.

Athelyesések. A pénzügyminiszter Reimer Sándor pénzügyi felügyelőt Bgyarmatról u. a. minőségben Segesvárra, Opitz László pénzügyi főbiztost Bgyarmatról u. a. minőségben Nagykárolyban helyezte át; helyükbe Böhm Rezső segesvári és Szász János szatmárnémeti pénzügyi főbiztost helyezte ide.

Eljegyzés. Szomor György városunk köztisztviselőiben álló iparosának kedves, hájos leányát, Mariskát eljegyezte Zalyko Károly színobányai kereskedő és hentes. Gratulálunk.

Pótlás. A „Szécsényi Ifjúsági Football Clubb” pótlás jelentése, hogy gróf Majláth Géza úrtól 10 korona felőlfizetés érkezett.

Kabare. Mint értesülünk f. hó 8-án a kies fekvéstől rárósmulyadi vasasfürdőben nagyszabású cabaré előadás lesz.

Ertesítés. Tisztelettel értesítem a n. é. fürdőző közönséget hogy az oly régen óhajtott fürdőpapucsok megérkeztek és azokat a t. c. közönségnek fürdőmben díjmentesen bocsátok rendelkezésére. — Teljes tisztelettel Svarecz Soma fürdőtulajdonos.

CSARNOK

Üzenet az Ipolypartra.

Kardos István.

Úgy volt Anyám, hogy ő jött kis karton [ruhában . . .

Én megláttam s megszerettem. —

Égszínkék szeme, hogyha rám sugárzott,
Megypiros ajka mikor rám mosolygott,
Hókarját ha a testemre fonta

Anyám! . . . boldog voltam. —

Azt hittük hogy a nyomort enyhíteni fogja
A végtelen, égő, fájó szerelem. —

De nem így lett . . .

Lettem jó Anyám a szerelem bár boldog-
[ságot ad,

De a kenyeret nem pótolja semmi.

Tovább így volt . . . éltünk csendesken,
Kenyereink nem volt, éhezünk sokat . . .

Mikor az alkony jött nőt sugárral
Pihenésre hajtánk elcsüggedt fejünk
És sirtam én is . . . ő is . . . búsan álmodá —
Nem egyszer zörrent meg a padlásszobában.
A penészes bútor közt egy-egy kóhor árny,
Mi megrezentünk én is, ő is valami haljelt
Véitünk látni a hosszú éjszakán.

Igy éltünk néhány nehéz hónapon át.
Aztán kimerültünk . . . ő beteg lett;
Köhécselt, fonnyadt, mint ősszel a virág. —
Én ezt is kibírtam, de ő gyenge volt,
S félt engem is elfonnyadva látni. —

. . . Egyszer egy ködös novemberi napon
Elment . . . messze . . . ahol nincs nyomor.

Talán harmadnapra a kóhor halás-ok
Kifelták a Duna gyöngyöző habjából —
Eddig a levél . . . most üzenem:

Ne keressetek fel soraitokkal,
Minden, amit kapok vérző sebet talál,
Fajnak az emlékek . . . fáj maga az Élet.

Ha majd kigyógyulok, elmegyek pihenni
Oda hozzátok a fűzések alá . . .
Messze . . . haza . . . az árnyas Ipolypartra.

A szerkesztésért a kiadó felelős.

2181—911 sz.

Árverési hírdetmény kivonat.

A szécsényi kir. járáshíroság mint kvi. hatóság közhírré teszi, hogy Pauncz Dávid, csatlakozottnak kimondott végrehajtatónak

Alig vettem le uti köntösömet, bekopogtat hozzám egy ember, kiből ara a gondnok-sági tagra ismertem rá, ki azt a perentes kemény diét adta feltörni. Bemutatkozott nevével s bevezető beszéd után, melyben kiemelte a szentírás ama szavát, miszerint nem jó, hogy az ember egyedül legyen, tudomra adta, hogy elfjött partival megkínálná.

Arra a válaszomra, hogy még nem vagyok hajlandó házasodni, azt ríposztírozta, hogy ílyet valamennyi mai fiatal ember mond még pedig azon okból, hogy annál több pénzt csikarhasson ki. A szóban levő partinál azonban ilyen szabadkozás hiábavaló, mert ott annyi pénz sincs, mely után legnagyobb percent húzható (értsd: hogy még 100 frt. sem várható), hanem a leány nagypapját, dédapját s ósnagypapját szentek gyanánt emlegetik s ezek a szentek bizonyára imádkozni fognak Isten trónjának számolya előtt, hogy a költendő házasság a legáldottabb, a legholdogabb legyen. Mit akarhat a tanító úr még többet.

Nem tudom, az ut fáradalmi viselték-e meg eszemet, vagy a hallott haszéd ingerelt fel annyira, de természetem ellenére meg-gondolatlanul viszonztam: Ha azoknak a szenteknek imája oly fogatos, miért nem

imádkoznak inkább azért, hogy akadjon előbb egy fiatal ember, ki az ő unokájakat, illetve másod- s harmadunokájakat elvegye, mert én — mint mondtam — nem akarok még nődni s nem veszem őt el. A házasság-közvetítő erre valamit mormogott s távozott.

Szeptember 10-én.

A beiratások elmúltak s én már benne vagyok a tanításban. Előzőm állami iskolánál kapott állást, s hogy azt elnyerje, iparkodott mind a tanfelügyelő, mind a szülők akaratának eleget tenni. Az iskola figyelme s haladásán nincs kivetni való, szeretem is a gyermekeket s viszont ők engem. Ha-uem a nép rokonszenvét nem tudom kivívni, mintha kerülnének s nem akarnának velem szóba állani.

Szeptember 15-én.

Ma a gondnoksági elnök jött az iskolába. Miután az oktatást egy darabig hallgatta, félrehívott s így szólt hozzám: Nagyon sajnálom önt, tanító úr, mert az iskolában jól végzi dolgát, hanem az állása meg van ingatva. Azt mondják, hogy a nép szentjeiről becsmerítőleg nyilatkozott. Önnek mint tan-férfinak tudnia kell, hogy kívánatos, sőt szükséges az egyetértés az iskola s családok között. Hogyan akarja azt létrehozni, ha a népet vallásos érzelmeiben sértegeti? Ezt a

hibát ki kell reperálnia, ha akarja, hogy maradása legyen.

És hogyan lehet azt kireperálni, elnök úr? — kérdém. Hát úgy — felelte az — hogy a szenteket rehabilitálja. Ez pedig másképp nem érhető el, mint ha azt a leányt mégis nőül veszi. Ezáltal közvetlenül hozzájárul ön annak beigazolásához, hogy igenis, van fogatalja a szentek imájának, mert lám akadt egy fiatal ember, aki a hírbehozott leányt feleségül veszi.

És tanácsosnak tartja, elnök úr, hogy félévi próbaidő mellett asszonyt hozzak a házhoz? — vágtam ki tromfnak.

A félesztendőt ki lehet tágitani egész esztendőre — replikázott az elnök.

Az ökről szarvánál, az embert szavánál fogják. Fogva voltam, mert a félesztendőt hoztam fel akadálynak. Szorultságomban nem tehettem egyebet, mint meggondolási időt kérni.

Itt a napló megszakad. Vajjon Hymen rózsalánczi, vagy válságos napok küzdelmei akasztották meg a folytatást? Erre az üresen maradt lapok nem adnak feleletet.

Köszönöm szives figyelmökkel!

(Vege.)

ifj. Palicza János elleni végr. ügyében a végrehajtási árverést a karancseszi 77. sz. tkv. A. 1. sorsz. rétre 11 kor., a 2. sorsz. rétre 22 kor., a 3. sorsz. rétre 12 kor., a 4. sorsz. rétre 22 kor., a 5. sorsz. szántóra 362 kor., a 288-b hrsz. szántóra 140 kor. 8. sorsz. ingatlanra 127 kor., a 15. sorsz. ingatlanra 12 kor., a 16. sorsz. ingatlanra 28 kor., a 307 sz. tkv. A. 1. 1. sorsz. ingatlanra B. 17. a. ifj. Zsidai János nevén álló részére 577 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1911. évi augusztus hó 17. napján a Karancseszi község házában megtartandó árverésen a kikiáltási ár kétharmadrész összegén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 3333 81. sz. I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírra a kiküldött kezéhez letenni avagy a háttérpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1911. május hó 25-én.

A szécsényi kir. járásbíró mint tkv. hatóság **Simonyi, s. k. bíró.**

A kiadvány hiteléül

Perényi, kir. tkv. vezető.

Berbeadó.

Két szobából álló emeleti erkélyes lakás, konyha, előszoba és éléskamrával szeptember 1-től kiadó. Értekezni lehet:

Özv. SCHLESINGER GÁBORNÉNÁL.

Azonnal kiadó!

sarok üzlethelyiség és több kisebb-nagyobb lakás a Novotny-féle házban

Eladó ház.

Szécsényben a BRÓZMAN LAJOS Nyár-utcai háza, mely 1 konyhából, éléskamrából, mosókonyhából- és 3 szobából áll, — eladó.

Bővebben: Stern Dezső bádógos-mester Malom-utcai műhelyében.

Üzlet áthelyezés.

Alulírott tisztelettel értesítem a t. cz. vevő közönséget, hogy

liszt- és fűszerüzletemet

Roth Adolf-fele házból folyó hó 25-én, özv. Schlesinger Gáborne üzlethelyiscgébe helyezem át.

A n. é. közönség további pártfogását kérve,

mély tisztelettel

Glaser Dezső.

Értesítés!

Van szerecsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a

a géples- es szőafűtéshez kiválóan alkalmas

magas hőfokú, elsőrendű pormentes porosz darabos, kocka- vagy dió-kőszent mm-ként 3 koronaért
la. légszeszgyári darabos koaxot 4 k. 80 f.-ért
la. „ dió „ 5 koronaért
folyó evi augusztus hó vegeig való átvétel mellett legalább is 15 mm. vetelnél hazhoz szállítva ajánlok

A n. é. közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF.

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomdaja, könyv- es papirkereskedese

M. kir. dohány- es szivarárudaja.

Ajánlom dusan felszerelt raktáromat mindenféle papirokban, rajz- és iroszerekben. — Könyvnyomdai munkák a legjutányosabb áron készülnek!

ÉRTESÍTÉS!

Tisztelettel értesítem a n. e. közönséget, hogy **Szécsényben, az Otsenás-főle házban** (Rákóczi-ut 44. szám alatt.) levő

gazdasági- és varrógép üzletemben

Raktáron tartom:

az összes gyártmányu gazdasági-gépet és bármily rendszerű varrógépeket, melyeket úgy készpénzért, mint kényelmes részletre is belehet szerezni.

Becsés pártfogásért esedezik mely tisztelettel

Glausius Béla, gazdasági és varrógépkereskedő Szécsényben.